

RECTOR
ACADEMIAE VITEMBERGENSIS,
GODOFREDVS
 STRAUß / ICTVS,

Potentissimi Regis Poloniarum, & Electoris Sa-
xoniae in supremo Appellat.iudicio Dresdensi, nec non
Serenissimi Principis Anhaltino-Seruestani Consiliarius
Aulicus, Curiae Provincial.& Consistor. Ecclesiast.
Assessor, Decretalium in Academia Vitem-
bergenfi PR. OF. PVBL. atqve Facult. Iuri-
dicæ Ordinarius ac Senior,

CIVIBVS ACADEMICIS
S. P. D.

Viri Deo cari, res humanas despiciunt, et capti amore vitae melioris, in perpetua mortis, quae omnes miseras finit, meditatione versantur. Quod magnum et ardens desiderium a coelesti quadam vi proficiscitur, et cum gaudio animi ac suavitate coniunctum est, nec modo non delectatur caducis bonis, sed etiam honores, divitias, potentiam contemnit simul, et pro nihilo ducit. Hoc fuit animo, et in Dei patrocinio ac tutela latuit vir, in acri semper et attentata rerum divinarum cogitatione, cum viveret, defixus Antistes, M. SEBASTIANVS KIRCHMAIERVS, in perferendis doloribus constans, in subeundis temporum iniuriis impavidus, contra odia et inimicitias seculi firmus, atque in rerum adversarum perpeffione invictus, rituque Christiano onus, quodcunque imponeretur, iucundum sibi ac leve, exemplo ducis maximi, ad quem imitandum se convertit, arbitratus. Quare nullum fuit tantum vulnus, quo accepto concideret, nullus tam tristis casus, quo deiiceretur, nullus tam vehemens morbus, cruciatusque corporis, quo vigor mentis debilitari posset. Eum ex Germania, quam Franci incolunt, profectum, Saxonia excepit ac fovit, bonaque indole praeditum, et in luce eruditi

ruditi coetus excitatum, beneque cultum, et varia eruditione confirmatum patriae, et quae pro patria ei fuit, antiquae et inclytæ ad Danubium Vrbi Ratisbonae transmisit. Quam literis ornavit, et famam existimationemque egregiam sibi comparavit, maxime apud Legatos omnium Ordinum splendidissimos, qui consilio, re et opera communem patriae salutem tuentur. Ab his enim amatus, et beneficiis affectus est, postquam ipsius eruditio in illustri vrbis Gymnasio, tanquam in sede domicilioque elegantioris doctrinae, eluxit. Nunquam ibi cessavit et cunctatus est, filios Procerum similitudine studiorum et voluntatum sibi coniunxit. Quo factum est, ut omnes eum diligenter, atque in oculis ferrent, aegreque eum excedere paterentur. Tandem cessit voluntati Senatus Rotenburgici, et a Danubio ad Tubarim se contulit, coelestiumque iussis obsequens, in fervorum Dei numerum venit, revera dux et magister ad pietatem fuit. Nec tamen se abstinuit a literis, cum pro salute animarum excubaret. Mollicia alios, hunc nihil a labore et vigiliis avocabat. Omnem animi impetum ad rerum divinarum studia conferebat, atque ad veram adeo et sempiternam dignitatem spectabat, divitias fallaces, gloriam inanem reputabat, utilitatem honestate metiebatur. In
volu-

voluptatibus vel minimam peccandi occasionem fugiebat, et Dei offensionem odiumque pertimescendum, pro concione identidem ad-monebat. Ut faciendo doceret Antistes, et vitare reprehensionem, certe ut eximiam animi vim pulchritudinemque declararet. Siquid agendum esset, nihil in eo morae fuit, quin conficeret, nihil proposuit, quin doceret, nihil attulit, quod non moveret. Hoc quippe religionis interpreti, et doctori publico conveniebat, ut simul vitae consuleret, et doctrinam amplificaret. Quibus rebus auditorum animos arctiore quodam vinculo copulavit, et Socratem de natura amoris differentem imitatus est, qui non tantum multa et praeclara dixit, sed etiam dictis expressit honestatis speciem et formam, quae tota vitae beatae ratio nitebatur. Ita excitabat bonos, acriusque incendebat: malos contra a cogitatione rerum turpium abducebat, animosque ad ipsam divinitatem fingebat, atque ad veram originem, reiectis inanibus simulacris, revocabat. Eadem sententia et opera decus animi, et amoris dignitatem tuebatur MARIA MAGDALENA NOTTNAGELIA, haud secus, ac Diorima quondam sanctissima, quae non armillas, torques, gemmas et annulos, sed vera virtutis ornamenta in laude sua ponit, atque in summis et sempiternis bonis numerat, eaque cupit, nec falsa specie capta, omni studio et contentione animi confectatur. Nullum tempus, nisi legendo et scribendo consumpsit, vitam miseram et inslavem ratus, quae sine dulcedine studiorum transmitteretur. Elaborato orationis genere in soluto et vineto sermone usus est: lingvas varias percalluit, et ad Ebraeam, Chaldaeamque, adiunxit Syram, Arabicam et Aethiopicam, quae immensas Orientis opes sacrorum interpreti largiebantur. Doctrinam coelestem a perenniamoris divini fonte derivabat, rerumque coelestium intelligentiam multis aliis praestabat, omnia ad tranquillitatem animi referebat, ea demum concupiscebat, quae nullam in omni aeternitate mutationem habitura essent. Quae omnia eximia sunt, et vix humanis viribus comparantur: sed in Antistite nostro omnia conspirabant ad perfectam doctrinae laudem, ad mores vitamque constituendam. Plura in hanc rem commemorabit, et copiosius explicabit Vir clarissimus M. IOANNES ANDREAS PLANERVS, Ord. sapientissimi ascriptus, qui tot tantorumque meritorum lucem oculis contemplandam offeret, et oratione composita atque ornata a silentio et oblivione vindicabit, memoriamque diei *emortualis* renovabit. Ad quem ab H. II. pomeridiana, finitis sacris, attente benevoleque audiendum perillustres Barones, Cives perquam generosos nobilissimosque invitamus, et obnixè, per ipsas etiam necessitudines Kirchmaierianas et Nottnagelianas, quae coetrum nostrum liberaliter et cumulate ornarunt, officio et peramanter obsecramus. P. P. Dominica XXI. TRINIT. A. cl. l. CCI.

Ung VI 3

W 18
V 17

CTOR
 ITEMBERGENSIS,
 FREDVS
 VICTVS,

loniarum, & Electoris Sa-
 at.iudicio Dresdensi,nec non
 altino-Serveftani Confiliarius
 ial.& Confiftor. Ecclefiast.
 um in Academia Vitem-
 VBL.atqve Facult.luri-
 arius ac Senior,

CADEMICIS
 P. D.

